

Architect van het Jaar

De Architect van het Jaar-verkiezing is een initiatief van architect Kees van der Hoeven. Hij reikte de prijs tien jaar lang uit; sinds 2018 is de organisatie in handen van Architectenweb. Een jury nomineert vijf

architecten, het vakpubliek kiest vervolgens via onlinestemmen de winnaar. Vorig jaar won Zecc Architecten. Eén keer eerder, in 2013, won een landschapsarchitectenbureau de titel: Studio Raaf.

Steven Delva's ontwerp voor een stadsbos op het VDMA-terrein in Eindhoven.

Beeld Delva

ARCHITECTUUR Landschapsarchitect Steven Delva verrassend verkozen tot Architect van het Jaar

Delva combineert her(ontwikkeling) met versterking van de natuur.

Hoewel hij mee ontwierp aan spraakmakende projecten als creatieve broedplaats De Ceuvl in Amsterdam-Noord, het nieuwe 'Central Park' van de Amsterdamse wijk IJburg en de herontwikkeling van de Rotterdam Merwe-Vierhavens tot 'de kraamkamer voor de nieuwe economie', is de naam van de Belgisch-Nederlandse landschapsarchitect Steven Delva (1978) relatief onbekend. Niet zo vreemd als je bedenkt dat een gemiddeld landschap tien jaar nodig heeft om te volgroeien; zijn jonge oeuvre wordt nu pas zichtbaar.

Met zijn verkiezing woensdagavond tot Architect van het Jaar, waarbij Delva verrassend vier architecten versloeg, is hij zijn status van aanstormend talent definitief ontstegen. 'Het ontwerp van groen en water in onze stedelijke gebieden is niet meer los te zien van het ontwerp van gebouwen', zegt de jury over de nominatie van de landschapsarchitect. Het verdichten van steden en tegelijkertijd de biodiversiteit vergroten kan alleen als de (her)ontwikkeling van gebouwen samengaat met het versterken van de natuur. 'Juist in die complexe opgave schittert Delva', aldus de jury.

Het project De Ceuvl, dat Delva samen met de bureaus Space&Matter, Studio Valkenier en Metabolism ontwikkelde, is een sprekend voorbeeld. De opdracht van de gemeente was om op een braakliggend, vervuild industrieterrein voor een periode van tien jaar een duurzaam ontwerp inclusief exploitatieplan te realiseren. Delva besloot de grond schoner – en dus meer waard – te maken door de aanleg van een zuiverend rietpark. Daarin zijn afgedankte woonboten geplaatst,

die de architecten samen met kunstenaars transformeerden tot ateliers en een circulair café. De Ceuvl groeide uit tot een hotspot, en metingen van de Universiteit van Wageningen tonen dat de grondkwaliteit er verbeterd.

Deze strategie past Delva nu op grote schaal toe in de aangrenzende wijk Buiksloterham. Daar wordt vervuilde industriegrond ingepakt en vervolgens gebruikt om het Johan van Hasseltkanaal ondieper te maken. Zo kan het zonlicht voortaan bij de bodem komen, waardoor er ruimte voor biodiversiteit ontstaat. Langs de kade van het brede kanaal komen drijvende vlonders met parken en sportvoorzieningen.

Delva groeide op in Zuidwest-Vlaanderen, als boerenzoon met een liefde voor de Vlaamse hortusculatuur. Nederland trok evenwel, door de wijze waarop het land de natuur naar zijn hand zet, met de bouw van dijken en polders. Delva kan genieten van 'natuur die echt werkt'.

Hij vertrok naar Amsterdam voor een studie landschapsarchitectuur

Steven Delva kan genieten van 'natuur die echt werkt'

Steven Delva

aan de Academie van Bouwkunst, waarna hij in 2008 zijn bureau Delva Landscape Architecture & Urbanism oprichtte. Dat is gevestigd in een zelfgebouwd en -beplant kantoor, met verhuurbare gastenkamers en Delva's eigen bovenwoning. Het project toont in het klein de functiemix die hij in de stad nastreeft, en de ontwikkelende rol die hij daarbij steeds vaker op zich neemt.

Delva vindt dat we de economische kansen van groen moeten opzoeken. Nu wordt het gezien als kostenpost, maar het kan geld opleveren als we breder kijken. Daarbij vindt hij dat we niet alles bij de gemeenten moeten neerleggen; ontwerpers kunnen zelf initiatieven nemen voor de aanleg van stadsnatuur. Naast creatief en ondernemend is Delva een begenadigd spreker, die het *yes we can*-gevoel weet op te roepen.

In Eindhoven gaat Delva op het VDMA-terrein, dat wordt getransformeerd tot een nieuwe woonbuurt, een stadsbos aanleggen, waarvan hij ook eigenaar wordt. Doel is om er een verdienmodel omheen te ontwikkelen, zodat het niet meer wordt wegbezuinigd. In het Vlaamse Middelkerke 'misbruikt' hij de opdracht voor een casino om een duinlandschap te ontwikkelen dat de plaats tegen het wassende water beschermt. Delva: 'De gemeente krijgt feitelijk een dijk, waarin een gokhal zit.'

Een landschapsproject moet jaren rijpen, maar Steven Delva ziet die tijdsfactor juist als kracht: 'Gebouwen kunnen na oplevering alleen maar minder worden, natuur gaat alleen maar mooier worden', zegt hij. Een gewaagde uitspraak voor de Architect van het Jaar.

Kirsten Hannema